

Obecná pravidla pro vybavení dětí na tábor:

1. Nechte děti balit samostatně. Dohlédněte na ně, pomozte jim přiměřeně jejich věku a schopnostem, ale nechte je, ať si sami uvědomí, co vlastně potřebují, proč si to berou, a zařídte, ať jim vše projde rukama a vědí, kam si to ukládají.
Když sbalíte dětem vy, stane se velmi pravděpodobně to, že spoustu věcí vůbec nepoužijí, protože nebudou vědět (nebo zapomenou), že je mají, případně kde jsou.
Dítě, které si samo nezabalilo, spoustu věcí nepřiveze zpět, neboť vlastně neví, co vše s sebou mělo a své věci si nepozná.
2. Optimální množství věcí ve vybavení je vždy velkým úskalím, neboť jde o to vyvážit zkušenosti a potřeby dětí, rodičů i vedoucích. Na táborech lze narazit na děti vybavené nedostatečně, což naštěstí nebývá nejčastější jev, ale stejně tak i na děti, které s sebou mají horu zbytečností, a to jak ve smyslu věcí naprosto nepotřebných, tak i přebytkového množství věcí praktických. Proto je dobré u každé věci zvážit její opodstatnění a posoudit, zda je opravdu nutné či alespoň dobré si ji vzít. Argument, že by se třeba mohla na něco hodit není dobrým vodítkem.
3. Množství peněz je další věcí, na kterou se často naráží, a proto je dobré ho předem konzultovat s vedoucími. Pokud s tímto nastanou problémy, pak je to především s přílišným množstvím peněz. (Lze narazit i na děti, kteří mají s sebou větší kapesné, než dospělý vedoucí.) Proto je dobré si uvědomit, proč na tábor dítě posíláte. Jistě dospějete k závěru, že to není kvůli nakupování. I samostatné hospodaření s penězi je totiž pro děti podstatná součást výchovy a značně se promítá i do vztahů, nejen na táboře.
4. Cenné a nebezpečné věci se mohou stát v případě neuváženosti stejným problémem, jako přílišné množství peněz. Proto je i zde na místě konzultace s vedoucími. I když je dnes už běžné, že děti každodenně používají mnoho elektroniky a jiných drahých věcí, bývá lépe, když si od nich na chvíli odpočinou. Vězte, že na táboře s opravdu dobrým programem po nich ani nevzdechnou. Pokud máte potřebu vybavit děti drahými věcmi, investujte spíše do jejich kvalitního vybavení. Speciální kapitolou jsou mobilní telefony. Lépe je důvěřovat vedoucímu, že o případných neodkladných záležitostech bude rodiče informovat.
5. Jídlo a sladkosti bývají další ukázkou přílišné péče a obav rodičů. Na našem táboře se rodiče nemusí bát, že by děti trpěly hladem. Proto i zásoby jídla jsou zbytečné. Jedná se tedy pouze o jídlo na cestu, či první den tábora. Přesto dost často, ne-li ve většině případů, vedoucí po několika dnech musí likvidovat množství jídla, které děti „po cestě“ nesnědly. A mnohdy ani není divu, že malé děčko nestačí spořádat k svačině dva řízky či půlku kuřete s pěti chleby. Nelze se ani divit, že se svačiny ani nedotklo a dalo raději přednost sušenkám a čokoládě. Proto i zde platí „všeho s mírou“. Mnohem důležitější než jídlo je vybavit dostatkem tekutin, pokud možno nepříliš sladkých.